

10 Μαρτίου, 1993

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ Ν. ΣΤΑΥΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΚΥΠΡΟΥ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 364/90)

Κεντρική Τράπεζα Κύπρου — Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις
— Δυνατότητα έμφασης επ' αυτών που είναι πλέον πρόσφατες, χω-
ρίς όμως να παραγνωρίζονται οι προηγούμενες.

5 Κεντρική Τράπεζα Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Πρόσθε-
το προσόν — Ειδική αιτιολογία απαιτείται προς παραγνώρισή του.

10 Κεντρική Τράπεζα Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνε-
ντεύξεις — Απαιτήση καταγραφής στα πρακτικά των αποτελεσμά-
των τους και/ή της επίδοσης των υποψηφίων ή/και στο βαθμό επί-
δρασίς τους στην τελική επιλογή.

15 Με την προσφυγή ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των εν-
διαφερομένων μερών, στη θέση Ανώτερου Διευθυντή στην Κεντρι-
κή Τράπεζα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

20 (1) Όπως αναφέρεται καθαρά στο σχετικό πρακτικό της Επιτροπής
Προσωπικού ημερομηνίας 15 Μαρτίου, 1990, η Επιτροπή έλαβε
υπόψη της μόνο τις εκθέσεις των υποψηφίων για το 1987 και
1988 ενώ σύμφωνα με το Νόμο ήταν υπόχρεη να λάβει υπόψη
25 της όλη τη σταδιοδρομία των υποψηφίων αν και μπορούσε να
δώσει σημασία στις εκθέσεις των τελευταίων χρόνων, χωρίς

όμως να παραγνωρίσει τα προηγούμενα.

- (2) Η παράγραφος 1.5 του Παραρτήματος (Όροι και Σχέδια Υπηρεσίας) των Κανονισμών Παραρτήματος/αναφέρει ότι: "Τα δι'εκάστην θέσιν ή βαθμόν (grade) καθοριζόμενα προσόντα είναι τα ελάχιστα απαιτούμενα διά διορισμόν. Κατάλληλα επιπρόσθετα ή ανώτερα προσόντα θα θεωρούνται ως πλεονέκτημα." 5

Η μόνη διαφορά που γίνεται στα πρακτικά της Επιτροπής Προσωπικού για τα προσόντα των υποψηφίων, είναι η διαπίστωση ότι και οι τέσσερεις υποψήφιοι κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα. 10

Η επιτροπή δεν έδωσε οποιαδήποτε αιτιολογία για τη μη επιλογή του αιτητή, ο οποίος έχει μεταπτυχιακό δίπλωμα (Msc). 15

- (3) Σε σχέση με τις συνεντεύξεις, η μόνη μνεία που γίνεται τα πρακτικά είναι ότι η Επιτροπή κάλεσε σε συνέντευξη τους τέσσερεις υποψήφιους και αφού προέβηκε σε αξιολόγηση της προσωπικότητας και άλλων προσωπικών χαρακτηριστικών τους κατέταξε με τη σειρά που αναφέρεται. Τα πρακτικά δεν αναφέρονται καθόλου στα αποτελέσματα της συνέντευξης, ή/και στην επίδοση των υποψηφίων σε αυτές ή/και στο βαθμό επίδρασης που είχε η απόδοση των υποψηφίων στην τελική επιλογή, αντίθετα προς την υποχρέωση κάθε συλλογικού οργάνου να τηρεί επαρκή πρακτικά, για να είναι δυνατός ο Δικαστικός έλεγχος. 20 25

- (4) Σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι ο Διοικητής αλλοίωσε τις εκθέσεις των δύο τελευταίων ετών, από τα ενώπιόν του Δικαστηρίου στοιχεία δεν προκύπτει ότι κάτι τέτοιο έχει συμβεί. Ο Διοικητής πρόσθεσε στο έντυπο αξιολόγησης τα σχόλια που αναφέρονται, όμως δεν μπορεί να εξαχθεί οποιοδήποτε συμπέρασμα αναφορικά με το χρόνο κατά τον οποίο ο Διοικητής προέβη στις πιο πάνω ενέργειες, εφόσον πάνω στο σχετικό έντυπο δεν αναφέρεται οποιαδήποτε ημερομηνία. 30 35

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Georghiou v. Republic (1975) 3 C.L.R. 153, 40

Hjigregoriou v. Republic (1975) 3 C.L.R. 477,

Ιωσήφ κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 2980,

Περικλέους ν. Κ.Ο.Τ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1116,

Christodoulides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1637.

5 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Ανώτερου Διευθυντή αντί και/ή στη θέση του αιτητή.

10

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Α. Κουρσουμπά, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης αίτηση.

15

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Γ. Ιακώβου.

Π. Πολυβίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Ι. Πάσιο.

20

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη Ιακώβος Πάσιος και Γιάγκος Ιακώβου στη θέση Ανώτερου Διευθυντή αντί και/ή στη θέση του αιτητή.

25

Της απόφασης αυτής προηγήθηκε η διερεύνηση του θέματος από την Επιτροπή Προσωπικού η οποία υπέβαλε τις εισηγήσεις της στο Διοικητή σύμφωνα με το άρθρο 15(3) των Περί Κεντρικής Τράπεζης Νόμων του 1963 και 1979 ("ο Νόμος"). Κατά τη συνεδρία της Επιτροπής που έγινε στις 15.3.1990 και στην οποία προήδρευσε ο Διοικητής, η Επιτροπή αποφάσισε όπως η πλήρωση των δύο κενών θέσεων Ανώτερου Διευθυντή γίνει από το υπηρετούν προσωπικό και συγκεκριμένα από εκείνους που κατείχαν την ιεραρχικώς αμέσως κατώτερη θέση δηλαδή τη θέση του Διευθυντή. Ο Κανονισμός 11 των περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1983 (Κ.Δ.Π. 189/83) ("οι Κανονισμοί") προνοεί ότι οι προαγωγές γίνονται με βάση την αξία, την πείρα και τα προσόντα των υπαλλήλων.

30

35

40

Η Επιτροπή αξιολόγησε την αξία των υποψηφίων όπως αυτή αντικατοπτρίζεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις των ετών 1987

και 1988 και κατάταξε τους υποψηφίους ως εξής: "Ιακώβου Γιάγκος (πρώτος) και ακολουθούν οι Πάσιος Ιάκωβος, Παγδατής Κυριάκος και Σταύρου Σπύρος στην ίδια περίπου θέση". Ειδικά για τον αιτητή ο Διοικητής ανέφερε ότι κατά τη γνώμη του η αξιολόγηση που έκαμε ο αξιολογών λειτουργός είναι υπερβολική και ότι κατόπιν συζητήσεως μαζί του έκαμε τη δέουσα σημείωση στο κατάλληλο μέρος της Εμπιστευτικής Έκθεσης. 5

Η Επιτροπή αφού αξιολόγησε την πείρα των υποψηφίων, τους κατάταξε ως εξής: 10

Ιακώβου Γιάγκος (πρώτος)
 Πάσιος Ιάκωβος (δεύτερος)
 Παγδατής Κυριάκος (τρίτος)
 Σταύρου Σπύρος (τέταρτος) 15

Αναφορικά με τα προσόντα η Επιτροπή παρατήρησε ότι και οι τέσσερεις υποψήφιοι κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα.

Η Επιτροπή επίσης κάλεσε σε συνέντευξη τους τέσσερεις υποψηφίους και προέβη σε αξιολόγηση της προσωπικότητας τους και άλλων προσωπικών χαρακτηριστικών και τους κατέταξε ως ακολούθως: 20

Ιακώβου Γιάγκος (πρώτος)
 Πάσιος Ιάκωβος (δεύτερος)
 Σταύρου Σπύρος (τρίτος)
 Παγδατής Κυριάκος (τέταρτος) 25

Η Επιτροπή αποφάσισε όπως εισηγηθεί την προαγωγή των Ιακώβου Γιάγκου και Πάσιου Ιάκωβου. Στη συνέχεια ο Διοικητής σύμφωνα με το άρθρο 15(2) του Νόμου διόρισε τους Γιάγκο Ιακώβου και Ιάκωβο Πάσιο στη θέση Ανώτερου Διευθυντή (Senior Manager) από 16.3.1990. 30

Εναντίον της απόφασης αυτής ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή με την οποία ισχυρίζεται μεταξύ άλλων ότι: 35

(α) σχετικά με την αξία των υποψηφίων, αναφορά γίνεται μόνο στις εμπιστευτικές εκθέσεις των δύο τελευταίων ετών 1987 και 1988 ενώ η ορθή έρευνα της αξίας των υποψηφίων θα έπρεπε να γίνει μέσα από όλη τη σταδιοδρομία και γενική εικόνα που παρουσιάζουν όλα τα έτη υπηρεσίας. Επίσης η Επιτροπή λανθασμένα αποφάσισε ότι ο αιτητής έχει περίπου 40

την ίδια αξία με το ενδιαφερόμενο μέρος Πάσιο και ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Ιακώβου υπερτερεί του αιτητή.

- 5 (β) αναφορικά με την πείρα η Επιτροπή κατάταξε τον αιτητή τέταρτο στη σειρά σύμφωνα με τα χρόνια υπηρεσίας επειδή υπήρξε σύγχυση της έννοιας "πείρα" και "αρχαιότητα".
- 10 (γ) όσον αφορά τα προσόντα των υποψηφίων η Επιτροπή αγνόησε το πρόσθετο προσόν του αιτητή χωρίς να έχει δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία.
- (δ) στα πρακτικά της Επιτροπής Προσωπικού δε γίνεται καμιά αναφορά στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις.
- 15 (ε) η απόφαση της Επιτροπής επηρεάστηκε από τη στάση του Διοικητή στην οποία ήταν εμφανής η μεροληψία σε βάρος του αιτητή, ο Διοικητής προέβηκε σε αλλοίωση των δύο τελευταίων εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητή, και η αλλοίωση καθώς και η ενημέρωση του Αξιολογούντα Λειτουργού έγιναν καθυστερημένα δηλαδή περί τον Μάρτιο, 1990.
- 20

Εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση Τράπεζας υποστηρίχθηκε ότι ο ισχυρισμός ότι λήφθηκε υπόψη η αρχαιότητα και όχι η πείρα των υποψηφίων είναι εσφαλμένος και ότι λήφθηκε υπόψη η πείρα που αποκτήθηκε τόσο εντός όσο και εκτός της Τράπεζας. Αναφορικά με την αξία υποστηρίχθηκε ότι παρόλο που το σύνολο της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη εντούτοις δεν είναι λάθος να δίδεται περισσότερη βαρύτητα στις πιο πρόσφατες εκθέσεις. Για το θέμα των προσόντων υποστηρίχθηκε ότι τα προσόντα του αιτητή ήταν ενώπιον της Επιτροπής και ότι η αιτιολογία για τη μη επιλογή του αιτητή συνάγεται από το πρακτικό στο σύνολό του. Στη συνέχεια η δικηγόρος της Τράπεζας ισχυρίστηκε ότι οι συνεντεύξεις έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα σε περιπτώσεις διορισμού/προαγωγής σε ψηλές θέσεις στην ιεραρχία και όπου η προσωπικότητα έχει ουσιώδη σημασία για την εκπλήρωση των καθηκόντων της θέσης, ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή, και ότι σε θέσεις ψηλά στην ιεραρχία όπως η παρούσα η διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου είναι εξαιρετικά ευρεία.

25

30

35

40

Όπως αναφέρεται καθαρά στο σχετικό πρακτικό της Επιτροπής Προσωπικού ημερομηνίας 15 Μαρτίου, 1990, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της μόνο τις εκθέσεις των υποψηφίων για το 1987 και 1988 ενώ σύμφωνα με το νόμο ήταν υπόχρεη να λάβει υπόψη

της όλη τη σταδιοδρομία των υποψηφίων αν και μπορούσε να δώσει σημασία στις εκθέσεις των τελευταίων χρόνων χωρίς όμως να παραγνωρίσει τα προηγούμενα. (Βλ. *Odysseas Georghiou v. The Republic* (1975) 3 C.L.R. 153 στη σελίδα 159:

5

"In determining the merits of civil servants, the whole career of a candidate has to be examined and all the factors referring to his quality, ability and merits, as civil servant and not those for a certain period or of a certain category, have to be taken into consideration (see *Iosif Georghiades and Another v. The Republic* (reported in this part at p. 143, ante))."

10

Σχετικές είναι επίσης οι αποφάσεις της Ολομέλειας στις υποθέσεις *Andreas Hjigregoriou v. Republic* (1975) 3 C.L.R. 477 και *Soteriadou and Others v. Republic* 3 C.L.R. 300, όπου το Δικαστήριο στη σελίδα 313 είπε:

15

"It is settled, the appointing body must, in evaluating the merits of a candidate for promotion, have regard to their entire career. Of course, greater weight may be attached to recent confidential reports likely to offer a guide to present-day performance of a candidate. However, one must not underestimate the value of the record of an officer over the years as an objective pointer to his capabilities and devotion to duty."

20

25

Ενόψει των πιο πάνω ο ισχυρισμός αυτός του αιτητή πρέπει να επιτύχει.

Εν πάση περιπτώσει όσον αφορά την αξία των υποψηφίων όπως αυτή προκύπτει από τη σύγκριση των δύο τελευταίων εκθέσεων πάνω στις οποίες βασίστηκε η Επιτροπή, η εικόνα έχει ως εξής: Για το 1987, ο αιτητής έχει 12Α, 1Β, 0C, το ενδιαφερόμενο μέρος Ιακώβου έχει 13Α, 0Β, 0C, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος Πάσιος έχει 10Α, 3Β, 0C. Για το 1988 ο αιτητής έχει 16Α, 1Β, 0C, το ενδιαφερόμενο μέρος Ιακώβου έχει 17Α, 0Β, 0C και το ενδιαφερόμενο μέρος Πάσιος έχει 13Α, 4Β και 0C. Έτσι πρώτος σε αξία κατά τα έτη 1987 και 1988 κατατάσσεται το ενδιαφερόμενο μέρος Ιακώβου, δεύτερος ο αιτητής και τρίτο το ενδιαφερόμενο μέρος Πάσιος.

30

35

40

Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή Προσωπικού ότι δηλαδή πρώτος σε αξία είναι ο Ιακώβου και ότι ο αιτητής και ο Πάσιος ισοβαθμούν δικαιολογείται μόνο αν ληφθούν υπόψη τα σχόλια που πρόσθεσε ο Διοικητής στις εκθέσεις των

ετών 1987 και 1988. Ο Διοικητής εξέφρασε την άποψη ότι η αξιολόγηση του αιτητή για τα πιο πάνω χρόνια ήταν υπερβολική, και διατύπωσε τη δική του εκτίμηση αναφορικά με την αξία του αιτητή. Κατά την άποψη του ενδείκνυτο διαφοροποίηση της βαθμολογίας του αιτητή ως ακολούθως: Για το 1987 10Α, 3Β, 0C και για το 1988 13Α, 4Β και 0C. Η εκτίμηση του Διοικητή για τον αιτητή εξισώνει την αξία με εκείνη του ενδιαφερόμενου μέρους Πάσιου όπως θεωρήθηκε από την Επιτροπή Προσωπικού.

10 Αναφορικά με τα προσόντα των υποψηφίων η εικόνα έχει ως εξής:

Ο αιτητής είναι κάτοχος του πτυχίου BSc Economics του Πανεπιστημίου του Λονδίνου και κατέχει μεταπτυχιακό δίπλωμα (MSc Economics) του Πανεπιστημίου της Στοκχόλμης.

Το ενδιαφερόμενο μέρος Ιακώβου κατέχει το Banking Diploma (A.C.I.B.) του Chartered Institute of Bankers και το ενδιαφερόμενο μέρος Πάσιος το British Banking Diploma.

20 Σύμφωνα με την παράγραφο 4.1.3. του Παραρτήματος (Όροι και Σχέδια Υπηρεσίας) των Κανονισμών, ένα από τα απαιτούμενα προσόντα για τη θέση Ανώτερου Διευθυντή είναι "Πανεπιστημιακόν πτυχίον ή τίτλος εις κατάλληλον θέμα".

25 Η παράγραφος 1.5 του πιο πάνω Παραρτήματος αναφέρει ότι: "Τα δι' εκάστην θέσιν ή βαθμόν (grade) καθοριζόμενα προσόντα είναι τα ελάχιστα απαιτούμενα διά διορισμόν. Κατάλληλα επιπρόσθετα ή ανώτερα προσόντα θα θεωρούνται ως πλεονέκτημα."

30 Η μόνη αναφορά που γίνεται στα πρακτικά της Επιτροπής Προσωπικού για τα προσόντα των υποψηφίων είναι η διαπίστωση ότι και οι τέσσερεις υποψήφιοι κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα.

35 Η Επιτροπή δεν έδωσε οποιαδήποτε αιτιολογία για τη μη επιλογή του αιτητή, ο οποίος έχει μεταπτυχιακό δίπλωμα (MSc).

40 Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Χρυστάλλα Χατζηγιάννη Ιωσήφ και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 2980, το Δικαστήριο ανέφερε σχετικά:

"Η Νομολογία μας πάνω στο ζήτημα του πρόσθετου προσό-

ντος όταν αυτό προβλέπεται από τα σχέδια υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, είναι απόλυτα σταθερή. Η αρχή είναι πως, όταν το διορίζον όργανο αποφασίσει να επιλέξει υποψήφιο που δεν έχει πρόσθετο προσόν, πρέπει να δώσει πειστικούς λόγους ή ειδική αιτιολογία γι' αυτή του την απόφαση. Οι λόγοι δε αυτοί, πρέπει να εμφανίζονται στην αιτιολογία της απόφασης της Επιτροπής. Δεν μπορεί, δηλαδή, να συναχθούν από τα πρακτικά της Επιτροπής. Η αρχή αυτή υιοθετήθηκε στις πρωτόδικες αποφάσεις **Tourpeki v. The Republic** (1973) 3 C.L.R. 592 και **Omeros Nissiotis v. Republic** (1977) 3 C.L.R. 388, ενσωματώθηκε όμως για να καταστεί πλέον αδιαμφισβήτητη σε δύο πρόσφατες αποφάσεις της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Αυτές είναι η **Ανδρέας Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443, **Ανδρέας Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1822.

Η εισήγηση, επομένως, του Γενικού Εισαγγελέα ότι επαρκείς λόγοι αναφορικά με την αιτιολογία μπορούν να συναχθούν ή να συμπληρωθούν από τα πρακτικά της Επιτροπής δεν ευσταθούν."

Επομένως, η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και γι' αυτό το λόγο.

Σε σχέση με τις συνεντεύξεις, η μόνη μνεία που γίνεται στα πρακτικά είναι ότι η Επιτροπή κάλεσε σε συνέντευξη τους τέσσερεις υποψήφιους και αφού προσέβηκε σε αξιολόγηση της προσωπικότητας και άλλων προσωπικών χαρακτηριστικών τους κατέταξε με τη σειρά που αναφέρεται πιο πάνω. Τα πρακτικά δεν αναφέρονται καθόλου στα αποτελέσματα της συνέντευξης, ή/και στην επίδοση των υποψηφίων σε αυτές ή/και στο βαθμό επίδρασης που είχε η απόδοση των υποψηφίων στην τελική επιλογή, αντίθετα προς την υποχρέωση κάθε συλλογικού οργάνου να τηρεί επαρκή πρακτικά για να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Το Δικαστήριο στην υπόθεση **Γεωργίου Περικλέους ν. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1116, είπε:

"Κατόπιν διεξοδικής αναφοράς στα ενώπιόν μου πρακτικά της επίδικης απόφασης βρίσκω ότι η απλή αναφορά που γίνεται σε συνεντεύξεις χωρίς να έχουν καταγραφεί οι εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν στα μέλη της Επιτροπής σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων σε αυτές, και οι οποίες όπως αναφέρεται λήφθηκαν υπόψη κατά την τελική επιλογή, στερεί

5 την επίδικη απόφαση από ένα απαραίτητο μέρος της αιτιολογίας της και καθιστά έτσι αδύνατο το δικαστικό έλεγχο της απόφασης αυτής. Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Χριστοδουλίδης ν. Δημοκρατίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 1637.

10 Βεβαίως η υποχρέωση αυτή κάθε συλλογικού οργάνου για τήρηση πρακτικών δεν καθιστά απαραίτητη την καταγραφή με κάθε λεπτομέρεια των ερωτήσεων ή/και των απαντήσεων των υποψηφίων, είναι όμως αρκετό αν γίνεται πλήρης αναφορά στα αποτελέσματα των συνεντεύξεων στην επίδοση και απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές, όπως επίσης και αν φαίνεται από τα πρακτικά ο βαθμός επηρεασμού από τα αποτελέσματα τους κατά την τελική επιλογή - Βλέπε *Μακρίδης ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 750, *Χατζηαντώνη ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 1145, *Θεοφυλλίδης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 371."

20 Στην απόφαση της Ολομέλειας *Χριστοδουλίδης ν. Δημοκρατίας*, που αναφέρεται πιο πάνω, λέχθηκαν τα εξής:

25 "The failure to record the said views of the Heads of Department, which obviously were factors which have materially influenced the Commission in reaching its sub-judice decision, not only has offended against basic principles of proper administration, but has also deprived such decision of an essential part of its reasoning, thus rendering proper judicial control impossible.

30 Had it not been for this, fatal in our opinion, defect of the sub judice decision we might, otherwise, have been inclined to say that the selection of the interested party for promotion was reasonably open in law and in fact to the respondent Commission"

35 Η μη αναφορά στα αποτελέσματα των συνεντεύξεων και στην απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση της απόφασης.

40 Τέλος και σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι ο Διοικητής αλλοίωσε τις εκθέσεις των δύο τελευταίων ετών, από τα ενωπίον μου στοιχεία δεν προκύπτει ότι κάτι τέτοιο έχει συμβεί. Ο Διοικητής πρόσθεσε στο έντυπο αξιολόγησης τα σχόλια που αναφέρονται πιο πάνω, όμως δεν μπορεί να εξαχθεί οποιοδήποτε συμπέρα-

σμα αναφορικά με το χρόνο κατά τον οποίο ο Διοικητής προέβηκε στις πιο πάνω ενέργειες εφόσον πάνω στο σχετικό έντυπο, δεν αναφέρεται οποιαδήποτε ημερομηνία.

Για τους λόγους που εκτίθενται πιο πάνω η προσφυγή επι- 5
τυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Δεν εκδίδεται δια-
ταγή για τα έξοδα.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς 10
διαταγή για έξοδα.*